

Dotknout se a nechat se dotknout

DOTYK – TALITA KUM

Ježíš ji vzal za ruku a Jairova dcera hned vstala... (srov. Mk 5,21-42). Události kolem uzdravení Jairovy dcery jsou plné pohybu: žena jde k Ježíšovi, dotkne se ho, on se otočí, otec se vrhne k Mistrovým nohám, někteří služebníci chtějí Ježíše zastavit, Ježíš jde, vstupuje do domu, bere za ruku, dvakrát uzdravuje...

Katecheze č. 2 z cyklu „Cestou našich smyslů“

Hrajme si s dotykem

Setkání zahájíme hrou, která nám umožní prožitek doteku; bude to příležitost k rozhovoru o významu rukou.

Účastníci se postaví do kruhu čelem k sobě a dají ruce za záda. Katecheta pak každému z nich vloží do rukou nějaký hmatem rozpoznatelný drobný předmět. Odměří pak na hodinkách minutu, během níž hráči mohou přemýšlet, jakou věc drží. Po uplynutí časového limitu postupně účastníci řeknou, co si myslí, že dostali do ruky – pokud předmět určí správně, dostávají bod. Hru můžeme několikrát opakovat s různými předměty, případně obměnit zadání a určovat materiály (látka, sklo, keramika, kov, plast, papír apod.)

Ruce, které děti při hře používají k rozpoznávání tvarů a vlastností jednotlivých předmětů, jsou vzácnými nástroji a Božím darem. Požádáme děti, aby se zamyslely nad tím, k čemu je potřebujeme a co jsme schopni udělat bez nich. Ruce používáme každý den, k pohlazení, k plácnutí, k tvarování, ke konání dobra nebo zla. Ruce používáme k doteku, k onomu elegantnímu pohybu, který nám umožňuje kontakt s druhým.

Z evangelia

Přečtěme si evangelium, které nás bude tímto katechetickým setkáním provázet: Mk 5,21-43.

Aktivita a komentář

Pokusme se prostřednictvím aktivit na pracovním listě č. 1 zamyslet nad dvěma gesty přítomnými v evangeliu.

Nejdříve s dětmi vytvoříme malou brožurku, která po rychlém prolistování (jak se to dělalo před kinematografem) ukazuje ruku nemocné ženy, která se dotýká Ježíšova pláště: aktivita spočívá v popsání, vystřižení, vybarvení a svázání brožurky z předtištěných obrázků.

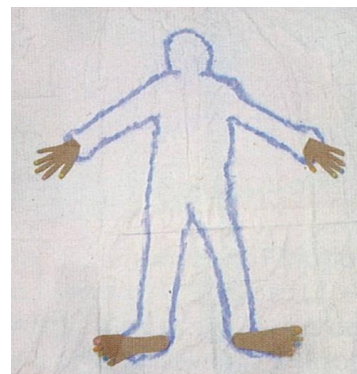
Dětem můžeme říci, že plachost a zároveň odvaha této ženy jí umožnily uzdravit se. Ona, která toho o Kristu tolik slyšela, mohla jen požádat o pomoc dotykem prstu na plášti: víra ji zachránila. Stejně tak i my, když poznáme, že jsme nemocní, křehcí, omezení, můžeme se obrátit na Pána jen proto, abychom mu řekli: „Pamatuj na mě, vím, že mě zachrániš.“ Tato věta může být název této naší první animované brožurky.

Na stejném principu mohou děti vytvořit brožurku, v níž Ježíšova něžná ruka uchopí dlaň Jairovy dcery. Tentokrát je to gesto Kristovo, nikoli naše. Je to právě kontakt s ním, který DÁVÁ – ZNOVU – ŽIVOT. Jediné, co potřebujeme je, nechat se dotknout a pak vstát a říci: „Děkuji“. Druhou brožurku můžeme nazvat „Tady jsem, Ježíši! Můžeš mě vzít za ruku“.

Ruce a nohy – silueta

Nyní se zaměříme na siluetu člověka, kterou jsme namalovali na začátku našeho katechetického roku; ruce a nohy nyní můžeme vyrobit ze čtvrtky, vybarvit je a nalepit je správné místo.

Využijeme tuto chvíli ke společné modlitbě: připravíme ikonu Ježíše, posadíme se s dětmi kolem připravené siluety člověka, necháme ji kolovat a každý z účastníků může zopakovat slova: „Ježíši, vezmi mě za ruku!“

Autor: Ester Cravero & Francesco Miolano

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 2/2023 – 2024 David Žofák